

מסכת מידות

פרק ד משנה ב

וּשְׁנִי פְּשָׁפְשִׁין קַיּוֹ לֹא לְשַׁעַר הַגָּדוֹל, אֶחָד בְּאַפּוֹן, וֶאֶחָד בְּקָרוֹם.
שְׁבָרוֹם, לֹא גָּנַכְתָּ בָּו אֶתְמָם מֵעוֹלָם, וְעַלְיוֹ הַוָּא מְפֻרְשָׁ עַל יְדֵי
יְחִזְקָאֵל, שֶׁנְאָמֵר (שם מד), וַיֹּאמֶר אֶלְيָהוּ הִנֵּה הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגָור
יְהִיא לֹא יִפְתַּח וְאִישׁ לֹא יָבֹא בָּו כִּי הָאֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל בָּא בָּו
וְהִיא סָגָור. נִטְלָה אֶת הַמְּפֻתָּח וְפָתָח אֶת הַפְּשָׁפֵשׁ, וְגָנַכְתָּ לְהַקְּפָא,
וְמַהְקָא לְהַיְכָל. רַبִּי יְהוֹדָה אָוֹמֵר, בְּתוֹךְ עַבְיוֹן שֶׁל כְּתָל הִיא
מַהְלָךְ, עַד שְׁגָמְצָא עֲוֹמֵד בֵּין שְׁנֵי הַשּׁעֲרִים, וְפָתָח אֶת
הַחִיצוֹנוֹת מִבְּפִנֵּים וְאֶת הַפְּנִימִyoת מִבְּחֹזֶz: